

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

เย็นด้วยอำนาจเมตตาทรรรม

ทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอม ๑๘๘ กิโล ๕ บาท ๗๑ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลครึ่งที่มอบคลังหลวงแล้วนั้นเป็น ๒๒๕ กิโล ๓๘ บาท ๖๐ สตางค์ หากเราไม่มีประเภทน้ำไหลชิมนี้ก็ ๑๑ ตัน ๓๗ กิโลครึ่งเท่านั้นตายตัวไปเลย หยุดเท่านั้น แต่นี้พอมีประเภทชิมเข้ามานี้ก็ เดี่ยวนี้เป็น ๑๘๘ กิโล ๕ บาท ๗๑ สตางค์แล้วนี้ เพิ่มเข้ามาเรื่อยๆ เราเป็นห่วงคลังหลวงของพี่น้องลูกหลานไทยเรา เป็นโอกาสที่ควรจะได้ ในระยะนี้เราก็อยากให้ได้ ไม่มากก็ได้ น้อยก็เอา เรียกว่าเป็นประเภทน้ำไหลชิม เอาใหญ่ไม่ได้เอาชิม เอาจนได้ นี้ก็ ๑๘๐ กว่าแล้วเห็นไหมล่ะ ไหลเข้ามาชิมเข้ามาเรื่อยๆ

โลกเขาถือกันที่ทองคำ ประเทศไทยที่มีทองคำมากประเทศนั้นพวกเงินอะไรๆ สูงทั้งนั้น ถ้าทองคำมีน้อยเงินก็น้อย ค่าลดลงๆ เพราะฉะนั้นเราจึงพยายามอยากให้ได้ทองคำมากๆ เพื่อชาติไทยของเราจะได้แข็งขึ้นเรื่อยๆ เช่นเงินดอลลาร์กับเงินไทย ถ้าเรามีทองคำมากขึ้นๆ ดอลลาร์ต้องลดลงมา เงินไทยแข็งขึ้น เป็นอย่างนั้นนะ เขาถือทองคำเป็นหลัก สมบัติของโลกวัดกันที่ทองคำ เอาทองคำเป็นหลักเลย ได้ตั้ง ๑๑ ตัน เป็นของง่ายเมื่อไร ได้ตั้ง ๑๑,๐๐๐ กิโลทองคำ

เรายังพูดตอนเราตายนี้ ในพินัยกรรมมีเราไม่ได้อ่านดูอีก อยู่ในตู่ณะ พินัยกรรมที่เราเขียนไว้เรียบร้อยเอามาอ่านในงานศพของเราว่า เงินที่ได้จากท่านผู้บริจาคในงานศพของเรามีเท่าไรๆ คำพูดของเราดูว่าจะเอาไปซื้อทองคำเข้าสู่คลังหลวงวังนั้นนะ แต่นี้ยังสงสัยว่าหรือจะนำเข้าสู่คลังหลวง เพราะว่านำเข้าสู่คลังหลวงทองคำก็ได้เงินก็ได้ใช้ไหมล่ะ มีอยู่สองแง่ แต่ยังไงก็เข้าคลังหลวง เราคิดอย่างนั้น เราช่วยโลกช่วยจนหมด เรียกว่ามอบหมดทั้งตัวเลย ตายแล้วก็มอบ เงินที่เขามาบริจาคทานเราไม่ให้ไปสร้างสุรุษสุร่ายประดับประดาศพหลวงตาบัว เสียเงินไปเท่าไรเกิดประโยชน์อะไร หูหรา พูฟ้าไม่เกิดประโยชน์ หลักธรรมเป็นอย่างนั้นนะ ท่านไม่พูฟ้า ท่านจะเล็งผลเล็งประโยชน์

เราตายไปแล้วสมบัติเงินทองที่เขามาบริจาค อันนี้จะเป็นประโยชน์แก่ผู้ยังมีชีวิตอยู่ เอานำเข้าคลังหลวง อันนี้เป็นประโยชน์ต่อไฟเท่านั้น เอาไฟมาเผาเท่านั้นแหละ เราพูดไว้แล้วนี้ พินัยกรรมเป็นอย่างนั้น จะแยกว่าที่เราเขียนในพินัยกรรม ซื้อทองคำหรือว่าจะมอบเงินนี้เข้าคลังหลวงไม่ทราบนะ ถ้าพินัยกรรมบอกว่าเงินมอบเข้าคลังหลวง ก็ต้องเข้าคลังหลวงเลย ถ้าว่าซื้อทองคำก็ต้องไปซื้อทองคำ เราลืม ไม่ได้อ่านดูอีก พินัยกรรม

เมื่อวานนี้ไปบ้านแพงก็ไปทำประโยชน์ ก็อย่างนั้นแหละ เพราะจวนที่จะไป
กรุงเทพ เร่งทำอะไรๆ ให้เรียบร้อย วันนี้วันที่ ๓๐ แล้วยี่ วันที่ ๒ ก็ไปอำนาจเจริญ
วันที่ ๓ อยู่ วันที่ ๔ กลับมา วันที่ ๕ ที่ ๖ อยู่ ที่ ๗ ก็ไปกรุงเทพ เราจะรีบไปด่านน้ำ
หนาวสองด่าน อันนี้เราช่วยมาเป็นประจำดูน่าจะไม่ว่า ๘ ปี เราไปสร้างตึกใหญ่ให้
โรงพยาบาลหล่มสัก ยาวถึงทางแยกเข้าครัว จากนั้นมานี้ กว้าง ดูเหมือน ๑๕ ล้าน เงิน
แต่ก่อนแพงกว่าเดี๋ยวนี้นะ คือที่นั่นมันเป็นสระใหญ่ แล้วที่ก็จำกัดเสียด้วย จะออกไปที่
ไหนเขาก็ไม่มีขายให้ มีจำกัดและมีสระใหญ่อยู่ ตึกไม่พอกันกับคนใช้จะทำไฉน เขาก็มา
ขอยากได้ตึก ได้แล้วจะสร้างที่ไหนล่ะเพราะมันแน่นหมดแล้ว ที่บริเวณเขาก็ไม่ขาย ก็
ยังเหลือแต่สระนี้เท่านั้น ตกลงเอา สระก็สระ

ขนดินมานี้ดูจะภูเขาลูก มันใหญ่จริงๆ นะสระนี้ ถมหมดเลยเต็มเอี้ยด
รถแทรกเตอร์วิ่งทับแน่นปึ๊งแล้วก็ปลูก นั่นของเล่นเมื่อไร นี่เราทั้งนั้นนะจ่ายทั้งหมดเลย
ถมสระนี้เราอยากจะทำภูเขาลูกเลย มันสระใหญ่ ถมแล้วก็เอารถแทรกเตอร์มาทับให้
แน่นปึ๊งเหมือนดินธรรมดาเลย เทไปเรื่อยทับไปเรื่อยจนกระทั่งพอ ถ้าไปทับที่เดียวกลัว
มันไม่แน่น ทับเป็นระยะแล้วก็เอารถมาไถทับๆ กัน ขนมาๆ แล้วก็ทับ แน่นปึ๊งเลย
สร้างจากนี้ถึงโน้นเลย ทั้งหมด ๑๕ ล้าน เราสร้างให้ ๓ ชั้น ชั้นที่ ๓ กระจาย มีถึงอะไร
อยู่ข้างบน ที่ใช้จริงๆ มีสองชั้น

นั่นละที่ว่าด่านนั้น เวลาเราไปดูตลอด เห็นพวกผู้ยาผู้หญิงเขาอยู่ด่านนั้นเขามา
ขายอะไร เราจอดรถดู ให้ซื้อเขาจากนั้นเสียก่อน เอาแค่นั้นก่อน ซื้อเอาของเล็กน้อย
แล้วให้เขาแล้วไป ไปมาดูเรื่อย ๆ สุดท้ายซื้อให้เงินแต่ไม่เอาของ จากนั้นมาเลยส่งตั้งแต่
นั้นนะ พ.ศ.เท่าไรนาสร้างตึก ตั้งแต่โน้นมาจนกระทั่งปานนี้ เดือนละหนๆ ส่วนปัจจัย
ให้ครอบครัวละแต่ก่อน ๖๐๐ เดือนนี้เพิ่มอีกหนึ่งร้อยเป็น ๗๐๐ ข้าวสาร ๑๒ กิโล
ครอบครัวละดูๆ สองด่านนี้พอดีกับรถเรา รถเราบรรทุกหนักได้อยู่ ตั้งแต่นั้นมา
จนกระทั่งปานนี้เดือนละหนๆ ตลอดเลย

อย่างเราจะไปกรุงเทพเราก็รีบไปส่งเขาเสีย พอกลับมาจากกรุงเทพแล้วก็ไปส่งที่
หนึ่ง เพราะไปกรุงเทพช่วงนี้ทุกปีมันยืดยาว รวมเดือนๆ กว่าจะได้กลับมา เราไปส่งเขา
ปีบตอนนี้แล้วกลับมาที่พอดีส่งอีก เป็นอย่างนั้นเรื่อยมา นี่ละอำนาจแห่งความสงสารที่
น้องทั้งหลายดูเอานะ ความสงสารเป็นอย่างนั้น อำนาจเมตตา อย่างน้อยน่าจะ ๘ ปีแล้ว
มั้งที่สร้างตึกหลังนั้นมาจนกระทั่งปานนี้ ส่งทุกเดือนๆ เลยตลอดมา สงสาร

ที่ว่าเขาขายของตามด่าน มีแต่ซื้อไม่เอาของ ที่แรกเอานิดหน่อยแล้วให้เขา
เท่านั้นๆ ครั้นต่อมาเลยไม่เอาของ ซื้อๆ ทุกวันนี้ก็เหมือนกัน ดอกไม้มีเท่าไรๆ ให้เขา
นับ มีก็พวง เขาขายพวงละเท่าไร ให้พวงละเท่านั้น ดูเป็นพันๆ นะ ดอกไม้เขาเตรียมไว้

สำหรับเรา เขาไม่ได้ขายที่ไหนแหละ เขาก็รู้เวลาเราจะไปช่วงไหนๆ เพราะเราไปไม่ค่อย เคลื่อนคลาด พอถึงเดือนปืบเป็นเวลาจะไปเขาก็เตรียมดอกไม้ไว้ ดอกไม้บ้าง ข้าวหลามบ้าง ซ้อหมดเลยแต่ไม่เอา อันนี้เท่าไร ดอกไม้จำนวนเท่านั้นให้ตามนั้นๆ ไม่เอาดอกไม้ แล้วข้าวหลามเท่าไร มีก็บั้ง บั้งละเท่าไรๆ ให้หมดแต่ไม่เอา เขายังจะจับมาใส่รถ ไม่เอา บอกแล้วนี่นะ เตียวปาเข้าป่านะ ดูเอา ก็บอกว่าไม่เอาแล้วเอามาทำไม เขาบอกอยากให้อาไปฉั่น อยู่นี้ก็ปากเหมือนกัน บทเวลาจะตอบ มีปากแต่เราเหอเราว่า ไม่เอาเลย เตียวนี้เป็นอย่างนั้น

แต่ละทีียวๆ ดอกไม้หลายๆ พัน สองด้าน ข้าวหลามมีด้านสุดท้ายโน้น ด้านนี้ไม่มี สำหรับดอกไม้มีทั้งสองด้าน ให้อย่างนั้นละ ให้ด้วยความเมตตาตลอด เราอยากให้ท่านทั้งหลายมาดูหัวใจนี้ว่างั้นเลย ไม่ใช่คุณนะ ก็มันจำครอบโลกธาตุ นี้พูดให้ลูกศิษย์ลูกหาฟัง เรื่องจะว่ามาโอ้มาอวดอย่ามาคิดนะสิ่งเหล่านั้น เราไม่ได้โอ้อวดต่อผู้ใดทั้งนั้น เราทำด้วยความเมตตาล้วนๆ ตามหลักความจริงไม่ได้เคลื่อนคลาด บอกกันเลย เป็นอย่างนั้นละอำนาจความสงสาร มีเท่าไรกวาดออกหมดๆ ที่จะเข้ามานี้ไม่นะ ได้เท่าไรกวาดออกๆ กวาดออกตลอดเวลาเลย

ท่านว่า มหากรรมโก นาโถ หิตาย สพุพปาณินิ พระพุทธเจ้ามีพระเมตตาตามหากรรมคุณอันยิ่งใหญ่ ทำประโยชน์ให้แก่โลกหาประมาณไม่ได้เลย หิตาย สพุพปาณินิ ทำประโยชน์ให้แก่โลกหาประมาณไม่ได้เลย อำนาจความเมตตาขณะนั้นไม่ใช่อะไร อ่อนนิ่มไปหมดเลย อย่างกิริยาที่แสดงเหล่านั้นนั้น เป็นกิริยาของธรรมทั้งนั้น จะเด็ดจะขาดดูอะไรๆ นี้มีแต่ธรรมออกทั้งนั้น ไม่ได้มีกิเลสแม้เม็ดหินเม็ดทรายจะแทรกออกมาด้วยเลย ไม่มี เราจึงพูดได้ชัดเจนจากหัวใจเรานี้ออกมา กิริยาของเราที่ใช้กับโลกนี้ไม่มีภัย ไม่มีพิษ มีแต่คุณล้วนๆ คือเป็นธรรมล้วนๆ ที่ออก ไม่ว่าจะดูคำว่ากล่าวเด็ดอะไรๆ ก็ตามมีแต่ธรรมล้วนๆ ทั้งนั้น ไม่มีกิเลสมาแฝงเลย เพราะฉะนั้นกิริยานี้จึงไม่เป็นภัยแก่โลก เป็นคุณทั้งหมดเลยที่แสดงออก

เพราะอำนาจของเมตตาธรรมมันอ่อนนิ่มไปหมด ความบริสุทธิ์ของจิตกับเมตตาธรรม ประหนึ่งว่าเป็นอันเดียวกัน มันนิ่มเหมือนกันไปเลย แต่ก่อนเราก็ไม่เคยเป็น บทเวลามันเป็นขึ้นในใจนี้ไม่บอกหรือไม่ถามใคร มันก็รู้อยู่อย่างเต็มหัวใจจะไปถามใครหาอะไร นั้น นี่ละพระพุทธเจ้าไปไหนโลกถึงได้เย็น เย็นด้วยอำนาจเมตตาธรรม แต่พระพุทธเจ้ากับสาวกต่างกัน ภูมิของสาวกกับภูมิของพระพุทธเจ้านั้นต่างกันมาก แต่ยังไงก็ตามเรื่องเมตตาธรรมนี้มีมาพร้อมกันเลย ตามแต่นิสัยวาสนาจะสงเคราะห์ได้มากน้อยเพียงไรเท่านั้น ส่วนมีมีด้วยกัน มีอยู่ภายในใจ แต่ถ้าไม่มีเครื่องแสดงออกเป็นเครื่องสนองความเมตตานี้ ความเมตตาก็มีอยู่นั้นละ

เราทำทุกอย่างต่อโลกเราไม่มีพิษมีภัยเลยนะ ไม่มี จะกิริยาแสดงออกทำไต่แบบ ไต่ก็ตามไม่มีภัย การแสดงออก จะเป็นการคัดค้านต้านทานอย่างนี้ก็เหมือนกัน คัดค้าน ด้วยความถูกต้อง ต้านทานทุกอย่างด้วยความถูกต้อง ไม่ได้ผิด ผู้ที่ฝืนเข้ามาเป็นผู้ผิด แล้วเขาก็หาเรื่อง อย่างทุกวันนี้ก็ได้ยิน แต่เราไม่เคยสนใจกับปากอมขึ้นนะ เพราะปากนี้ ปากอมธรรมมันต่างกัน ปากอมธรรมจะชี้แจงแสดงบอกตั้งแต่สิ่งที่ถูกต้องดีงาม ปิด ออกในสิ่งไม่ดีทั้งหลายเท่านั้น เรียกว่าปากอมธรรม ปากอมชี้หาแต่เรื่องสกปรกกรงรัง มาใส่ที่สะอาดให้มัวหมองไปตาม สุดท้ายก็คือตัวเองละสร้างฝันสร้างไฟ สร้างความ สกปรกใส่ตัวเองทั้งหมดเลย

ไปกล่าวหาท่านอะไรก็มันคนละแบบนี้ แบบหนึ่งแบบดี แบบหนึ่งแบบชั่ว จะ เอาเข้ากันได้ยังไง ทำยังไงก็ไม่เข้า แต่ก่อนได้ยิน เขาว่าหลวงตามาเล่นการบ้าน การเมือง ทางนี้ก็ตอบผางไปเลย การบ้านการเมืองอะไร การไหนมีแต่ส้วมแต่ถ่านเต็ม บ้านเต็มเมือง เราเอาอรรถเอาธรรมเป็นน้ำที่สะอาดเข้ามาชะล้าง จะเรียกว่ามาเล่น การบ้านการเมืองอะไร การบ้านการเมืองมันวิเศษวิโสมาจากไหน เป็นส้วมเป็นถ่านทั้ง โลกนี้ละ ธรรมนี้เลิศโลกมาแต่ไหนแต่ไรแล้ว เอามาชะมาล้างให้สะอาดสะอาดอันว่าเป็น เล่นการบ้านการเมืองหรือ เราก็ว่านั่น จากนั้นมาเลยเจียบเลย ไม่ได้ว่าการบ้าน การเมือง

ก็ไม่ได้มีการบ้านการเมือง เรื่องของธรรมล้วนๆ ออกมาสอนโลกสงเคราะห์ โลก เราไม่ได้มีความสกปรกจากการแสดงออกของเรา เพราะฉะนั้นจึงจะดึงเราไปหาว่า เล่นการบ้านการเมืองการส้วมการถ่านไม่ได้ เข้าใจไหมละ มีเท่านั้นละวันนี้ เอามีอะไร ว่ามา ต่อไปนี่ก็หยุดแล้ว เทศน์เท่านั้นนะ วันนี้ไม่เทศน์มาก

ผู้กำกับ มีการ์ตูนครับ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เมื่อก่อนนี่เขามีเป็นรูปตำรวจ อุ้มประชาชน แล้วก็เด็กเกาะขาตำรวจ ทีนี้หน้าสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตอนนี้ การ์ตูนเขาเอามาลง กลายเป็นตำรวจหายไป มีเด็กกับประชาชนที่ถูกอุ้มวางอยู่บนอยู่ นี้ประชาชน เด็กก็เลยพูดขึ้นมาว่า “พ่อ ตำรวจที่อุ้มพ่อหายไปไหน” พ่อก็เลยตอบว่า “ไปฟ้องสนธิ” คือไปแจ้งความฟ้องสนธิเนียะ (เขาถามไหมละ ฟ้องสนธิเพราะอะไร) ไม่มีต่อครับ (ถ้ายังงั้นตำรวจนี้ก็ลอยลมละชิ ไปหาฟ้องเขาไม่มีเหตุมีผลอะไร ฟ้องกัน หาอะไรเข้าใจไหม) เจ้านายเขาสั่งให้ไปทำ ตำรวจก็ไปทำตามคำสั่งเจ้านาย

(คุณสนธิไปทำอะไรให้ เจ้านายเขาถึงสั่งมาให้จับ) ก็ตามที่เขาไปพูดให้ ประชาชนมาฟังกันมากๆ เจ้านายเขาก็ตกใจกลัว เลยไปแจ้งความไว้ก่อน (เอ้อ เขา เคียดแค้นอย่างงั้นนะ เขาจับไม่ให้พูดเรื่องเขา เขานั้นทำได้ทุกอย่างใช้ไหม แต่คนจะ พูดถึงเรื่องความผิดพลาดของเขาพูดไม่ได้ เขาจะมาจับคุณสนธิ ถ้าเป็นเราเป็นนายคุณ

สนธิ เราจะบอกสนธิให้ไปจับพวกเปรตมากมาย นี่ให้หมด บ้านเมืองเราจะสงบร่มเย็น เราจะว่าอย่างนั้นละ เอละแค้นนั้นพอ มันก็มีแรงจะฟัดกันตรงนี่ ออกมามันรู้ทันทีเลย พอแย็บออกมามันรู้ทันที นอกจากจะพูดหรือไม่พูดเท่านั้น)

ใครจะไปเชียงใหม่เดี๋ยวจะบอกวิธีการไปเครื่องบินฟรีครับ (เอ้าว่าไป) เขาบอกว่า “ฟรีทุกเที่ยวบินจริงๆ อดีตลูกทัพฟ้าอย่างผมยืนยัน บาทเดียวก็ไม่เสียจริงๆ” ลูกทัพฟ้าคือทหารอากาศครับ นี่เขาบอก “เปิดตัวครั้งแรก บินฟรีทุกเที่ยวบิน กรุงเทพฯ เชียงใหม่ ให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป (ที่นามสกุล ชินวัตร)”

หลวงตา เหรอ เอละซี่เกียจพูด เราก็อฟังไปเหมือนประชาชนทั่ว ๆ ไปแหละ เอละพอ เราฟังเหมือนประชาชนทั่ว ๆ ไปเขาฟังกัน ถ้าฟังแยกออกจากนั้นมาแล้วไม่ได้ มันจะเกิดเหตุ เอละ มีเท่านั้นละนะ ถ้าทำอะไรไม่ดีเขาก็มาทำประชดให้เห็นอย่างนี้แหละ ไปดูเอา เรื่องการ์ตูนมีแต่เรื่องประชด ๆ ให้อู๊ตัว ๆ นั่นเอง การ์ตูนเขาออกมานี้เป็นการประชดให้รู้เนื้อรู้ตัว ทำผิดอะไรควรจะแก้ไขตัดแปลงความหมายว่าจั้น

เอ๊ะ ดูเหมือนเห็นการ์ตูนเรามีบ้างไม่ใช่หรอ (เมื่อวานนี้ไงละ) เวลาไหนก็ตาม ดูเหมือนเคยมีการ์ตูนเราบ้างไม่ใช่หรอ (มีครับที่เอาไปประหารนะละ) เอ้อ การ์ตูนเขาบอกว่า หลวงตา ว่าจั้นนะ ให้เอาไปประหาร คือเอนายวิษณุ เครื่องาม ไปประหาร เขาบอก หลวงตา เขียนไว้ข้างบน “เอาไปประหาร” ว่าจั้นนะ แล้วทางวิษณุเขาบอกว่า “ประหารแต่ผมคนเดียว หมอนั่นละ” ทางนี้ก็เลยตอบขบขันเป็นการ์ตูนด้วยกัน “รอวันพุก” เราเลยตอบไปเดี๋ยวนั้นเลย บอกว่า “รอวันพุก” เข้าใจไหมวันพุก ถ้าว่ารอวันพุกนี้มันสำนวนธรรมดาไม่ใช่ตลก ต้องรอวันพุกเข้าใจไหม มันก็เข้ากันได้ซิ ก็เท่านั้น มีเท่านั้นหรือ

ผู้กำกับ อันนี้มาใหม่เอี่ยมครับ ณ. หนูแก้วครับ ขออนุญาตอ่านเลยนะครับ (เราฟังนี้ฟังเพื่อพิจารณาดูเรื่องโลกสงสาร ควรช่วยเหลือแบบไหนเราก็ช่วยนะที่พูดเหล่านี้ เอ้า ๆ ว่าไป) อันนี้คอลัมน์วิจารณ์ธรรม ประจำวันพฤหัสบดี ชื่อเรื่องว่า

แกว่งเท่าหาเสี้ยน !

ท่านผู้ชมคงจำกันได้ เมื่อเร็ว ๆ นี้ “พระธรรมวิสุทธิมงคล” หรือหลวงตามหาบัว ญาณสัมปันโน พ่อแม่ครูอาจารย์วัดป่าบ้านตาด จังหวัดอุดรธานี ได้มีความวิตกกังวลกับการกระทบกระทั่งกัน ระหว่าง “นายสนธิ ลิ้มทองกุล” ผู้ก่อตั้งหนังสือพิมพ์ผู้จัดการ และนายกรัฐมนตรี “พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร” ที่อาจจะเป็นเวรเป็นภัยต่อกันไปอย่างไม่มียี่สิบสี่ชั่วโมง และอาจบานปลายกลายเป็นเหตุเดือดร้อนที่จะตกแก่แผ่นดินอันเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธศาสนา ด้วยเหตุนี้หลวงตาท่านจึงขอปิดกั้นหาหนทางให้หายสาบสูญไป

ไปพบหลวงตามหาบัวพร้อมๆ กับ “นายสนธิ ลิ้มทองกุล” ในวันที่ 24 พฤศจิกายน 2548 เวลา 15.00 น.

ครับ...ท่านที่ยังไม่เข้าใจก็ขอให้อ่านทวนซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

เมื่ออ่านเข้าใจดีแล้วก็จะเห็นว่า หลวงตาท่านไม่ต้องการที่จะให้ความแตกสามัคคีต่อกันต้องขยายวงกว้างกลายเป็นเรื่องเดือดร้อนขึ้นในแผ่นดิน ท่านต้องการจะหย่าศึก โดยถือเอาความเป็นครูอาจารย์มาวางตรงกลางข้างนั้นเถอะ คงไม่ใช่เรื่องพระสงฆ์จะลงไปเล่นการเมือง ดังที่บางคนที่ไม่อยากให้เกิดความสงบขึ้นในแผ่นดิน กำลังเที่ยวปลุกกระแสอยู่ในเวลานี้

ขณะที่ท่านนายกรัฐมนตรียังติดภารกิจอยู่หลายประการด้วยกัน จึงไม่อาจเดินทางไปพบกับหลวงตามหาบัวตามเวลาที่กำหนดได้ ก็ได้แต่ฝากให้โฆษกสำนักนายกรัฐมนตรีออกมาแถลงว่า ท่านนายกฯจะเข้าไปพบหลวงตาอย่างแน่นอน แต่จะเป็นวันไหนเวลาใดนั้น ก็ต้องดูวันเวลาที่เหมาะสมอีกครั้งหนึ่ง

ในขณะที่เดียวกันก็มีพระภิกษุผู้เชิดชู “สมเด็จเกี่ยว” ได้โพสต์ข่าวลงในเว็บไซต์ “ยุวสงฆ์ ดอทคอม” ว่า ยสสีภิกขุ ได้ออกมาให้ความเห็นกับกรณีดังกล่าวว่า

“นายกฯไม่ควรไปพบหลวงตามหาบัว เพราะไม่ใช่ผู้ที่จะไกลเกลียดได้ ทางที่ดีควรเป็นสมเด็จพระพุฒาจารย์ ประธานคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพะสังฆราช เพราะเป็นองค์กรที่ถูกต้องตามกฎหมาย และเป็นตัวแทนของพระสงฆ์ทั้งประเทศอยู่แล้ว”

เขาเรียกว่ามือไม่พายยังเอาเท้าราน้ำ

เรื่องความบาดหมางระหว่างนายสนธิกับท่านนายกรัฐมนตรี ไม่ใช่เพิ่งจะเกิดเมื่อวันสองวันนี้เมื่อไหร่ ในครั้งแรกการจัดเวที “เมืองไทยรายสัปดาห์ สัจจร” ได้มีผู้เข้าร่วมรับฟังเพียงไม่กี่ร้อยคน พอมาจัดในครั้งที่ 7 ครั้งที่ 8 ก็มีผู้คนเพิ่มขึ้นเป็นเรือนหมื่น และเป็นเรือนแสนตามลำดับ อุณหภูมิความขัดแย้งยิ่งร้อนแรงขึ้นเป็นลำดับแทบจะเกิดกบฏขึ้นในแผ่นดิน

ในช่วงนั้นทำไมละ เหล่าผู้เชิดชู “สมเด็จเกี่ยว” ทำไมไม่ออกมาเชิญท่านนายกรัฐมนตรีให้เข้าพบเพื่อสยบเรื่องไม่ให้บานปลาย แต่พอหลวงตาท่านออกมาให้เมตตาดูธรรมเพื่อต้องการจะเคลียร์ปัญหา ทำไมหมู่พวกท่านถึงเพิ่งต้องออกมาแสดงการคัดค้าน ?

ท่านผู้ชมทั้งหลายลองดูเจตนาของพระฝ่ายที่เชิดชู “สมเด็จเกี่ยว” กันบ้างเถอะ ดูซิว่าสงฆ์ฝ่ายไหนที่รับใช้นักการเมือง ขอความกรุณาอ่านทวนสักสองสามครั้งเถอะ

การออกมาไขข่าวเพื่อหวังเปิดศึกชกกับฝ่ายหลวงตามหาบัวในครั้งนี้ “ณ. หนูแก้ว” ได้ขอทราบวัตถุดิบประสงค้จากหลวงพี่ “พระมหาเดวิด” แบบตรงๆ ก็ได้ความมาว่า

ท่านไม่ได้เขียนข้อความนี้ขึ้นมาเอง แต่เป็นการเขียนของกลุ่มพระชู้มวัดสระเกศ เมื่อได้ความเช่นนี้แล้วก็อยากจะถามกลับไปว่า ปัจจุบันหลวงพ่ิมหาเดวิดก็แทบจะหาวัดอยู่จำพรรษาไม่ได้ จะหลบหนีไปอยู่วัดใดที่ไหนพระฝ่ายปกครองก็เที่ยวตามไปรังควานไม่เลิก

ตามล้างตามผลาญกันยังกะในหนัง !!

เมื่อ “พระมหาเดวิด” ท่านได้รับความเดือดร้อนจนถึงขนาดนี้แล้ว มีไหมล่ะที่ “สมเด็จเกี่ยว” ผู้มีอำนาจล้นในสังฆมณฑลจะให้ความยุติธรรมต่อท่านบ้าง แม้พระต่อพระด้วยกันท่านยังไม่คิดจะช่วย แล้วนับประสาอะไรที่จะมาหย่าศึกระหว่างคุณสนธิกับท่านนายกฯ

เรื่องศึกสมเด็จที่ยังไม่จบ แต่ก็นับว่าสงบตามสมควรที่อยู่แล้ว เหล่าผู้เชิดชู “สมเด็จเกี่ยว” อยากจะเปิดศึกกับวัดป่าอ้อกรอบหรือยัง ?

ในระหว่างนี้ขอให้ตอบคำถามต่อพระสายเดียวกันให้ได้เสียก่อนเถอะ คำถามในหนังสือ “สมณศักดิ์ : ฐานแห่งอำนาจ” จะตอบสังคมเขาว่าอย่างไร การเลื่อนสมณศักดิ์ให้พระใกล้ตัว ข้าราชการท่านได้ใช้หลักธรรมข้อไหนมาพิจารณาจะ ??

และในไม่ช้าไม่นานนี้หนังสือประวัติศาสตร์เรื่อง “ศึกสมเด็จ ภาค 2” ก็จะถูกออกมาวางแผนให้ท่านทั้งหลายได้อ่านศึกษา ความเป็นมาเป็นไปของการแย่งชิงบัลลังก์อำนาจ เขาว่ากันว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นหนังสือที่ขายดีเป็นอันดับหนึ่งทุกแผงเลยทีเดียว ช่วยแปลความคำว่า “สมณะ” ให้ฟังหน่อยซิครับ !!

ณ. หนูแก้ว

หลวงตา ก็เท่านั้นแหละ ไม่มีอะไร คือเราให้นายกฯกับคุณสนธิมา ก็คือเป็นผู้นำชาติด้วยกันทั้งสองฝ่าย เราเป็นอาจารย์ของทั้งสองฝ่าย อะไรที่มีความบกพร่อง จะควรส่งเสริมประเภทใดๆ เราก็จะเชิญมาแล้วพิจารณากัน เพื่อจะบำเพ็ญประโยชน์ให้ชาติของเรา ทั้งสองฝ่ายนี้ได้บำเพ็ญเต็มกำลังความสามารถ บ้านเมืองของเราก็เจริญรุ่งเรืองขึ้นไป เรื่องราวก็มีเท่านั้นละเข้าใจหรือ ไม่ได้มีที่ว่าท่านทั้งสองนี้ทะเลาะกัน เพราะทั้งสองท่านนี้เป็นผู้นำแผ่นดินไทยด้วยกัน ในฐานะที่เราเป็นอาจารย์ที่เราเชิญมาระหว่างลูกศิษย์กับอาจารย์ เชิญมาพบกันมีข้อผิดที่ตรงไหน ก็มีแต่ความเป็นมงคลทั้งนั้นเข้าใจหรือยังล่ะ เอละพอ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz